

No přece mě.

Já totiž tehdy byl právník.

A podle mého názoru dobrý.

Moje jméno Harold Earl „Cotton“ Malone bylo uvedeno mezi tisícovkami jiných držitelů advokátní licence pro stát Georgia, kde jsem šest let předtím složil advokátní zkoušky. V žádné právnícké firmě jsem ale nikdy nepracoval. Sloužil jsem jako poručík v americkém námořnictvu a byl jsem přidělen k vojenské prokuratuře JAG, toho času na námořní základnu Mayport na Floridě. Ten den jsem ale ve své právnícké roli nevystupoval. Poskytoval jsem laskavost příteli, kterému tekly nervy kvůli rozvodu.

Laskavost, které jsem pomalu začínal litovat.

Jeho žena, Sue Weilerová, byla prohnaná jako diktátorka a drzá jako striptérka. Předchozí den strávila v Jacksonville přecházením z jednoho bytu do druhého. Obešla celkem čtyři. A ve všech si užívala s mužskými. Rychlý sex bez závazků. Když jsem dřepěl u bytu číslo 3, přemítal jsem, jestli je nymfomanka, anebo jen má sexuálního apetitu na rozdávání.

Krátce po páté odpoledne, po překvapivě krátké návštěvě v bytě číslo 4, poskládala svoje dlouhé štíhlé nohy do nablýskaného nového cadillaku a vyjela na rušný bulvár. Auto mělo zvláštní světlou barvu, bylo narůžověle bílé. Znal jsem tu historku: objednala si ho speciálně proto, aby rozzuřila manžela, se kterým se jeden druhému odcizili. Ten kousek dokonale odpovídal její zlomyslné povaze.

Večer si to namířila rovnou za noseem do obytného komplexu v jižní části města, k milenci číslo 5. Totéž prováděla před měsícem, když jsem ji z kamarádství vůči jejímu chudáku manželovi sledoval poprvé. Teď si její brzy-už-bývalý choť přál fotky a pokud možno i video, aby je předložil u rozvodového soudu. Hodili mu na krk předběžné alimenty, které zčásti půjdou na zaplacení toho cadillaku. S důkazem nevěry v ruce by se jich

stoprocentně zbavil. Zvlášť když Sue u soudu dvakrát vypověděla, že nemá žádného milence a vlastně ani skoro žádné mužské přátele. Byla protřelá lhářka, a kdybych neviděl pravdu na vlastní oči, byl bych jí uvěřil.

Den předtím celé odpoledne vytrvale poprchávalo, ale večer byl parný, jak je pro červnovou Floridu typické. Strávil jsem celou noc jako přibitý před bytem milence číslo 5, abych měl jistotu, že mi Sue neproklouzne. Před patnácti minutami se objevila a odsvištěla ve svém růžovoučkém vozítku. Domyslel jsem si, kam má naměřeno. Do obytného komplexu u pláže, k milenci číslo 6, pojišťovacímu agentovi, který má o deset kilo svalů víc a o dvacet let míň než její manžel.

Ráno bylo jasné a slunné, ulice plné lidí dojíždějících do práce a jacksonvillský provoz jako obvykle hustý. Můj metalízově modrý Buick Regal snadno vplul do ranního zmatku a pověsit se na narůžovělý cadillac nedalo moc práce. Po sérii odboček a změn směru, které jsem už znal, Sue předvídatelně dala levý blinkr a cadillac zajel do obytného komplexu.

Poznamenal jsem si čas.

7:58.

Milenec číslo 6 bydlel v budově C v bytě číslo 5, ke kterému patřila dvě parkovací stání, jedno pro jeho nejnovější model mazdy, druhé pro hosta. Tyhle detaily jsem si zjistil před několika týdny. Za půl hodiny, až jim dopřeju dost času jít na věc, si najdu šikovné místo, abych pořídil menší video a pár záběrů cadillaku odstaveného vedle mazdy. Do té doby počkám naproti, na parkovišti nákupního centra. Vzal jsem si s sebou pár paperbacků, abych si měl čím krátit čas.

Dal jsem pravý blinkr a zrovna jsem chtěl odbočit k nákupnímu centru, když kolem mě projel v levém pruhu ford pickup. Všiml jsem si jeho kobaltové barvy a nálepky na nárazníku.

MOJE EX- SE TEĎ VOZÍ NA KOŠTĚTI.

Věděl jsem, kdo sedí za volantem.